

1998.10.31.

Nemzeti-történet

1998 egy késő őszi reggelén Déryné megjelent a Deák téren. Lekászálódott ekhós szekereőről, egy ideig szomorúan álldogált a betonteknő előtt; Szent Orbánhoz imádkozott, majd hirtelen eltűnt.

1999-ben felgyorsultak az események. Januárban az MDF egyik vezetője közölte, pártja szívesen látná, ha a Nemzeti Színházat Lakiteleken építenék fel. Igaz, hogy a település több mint száz kilométerre van Budapeستől, viszont kitűnőek a parkolási lehetőségek, van szállodája, így a nézők több előadást is végignézhettek. Az Operával közösen Wagner egész életművét elő lehet adni, s így a magyar vidéken egy második Bayreuth nőhet ki.

Február elején a zuglói önkormányzat bejelentette, nem engedélyezik az építkezést a Városligetben. Néhány nap múlva a kormányzóvivő bejelentette, a Nemzeti Színház a Városligetben épül fel, az ÁPV Rt. tulajdonában lévő városligeti tapon. A tervek szerint a nyári szünetben a színház körül csónakázótó működne, télen pedig korcsolyán lehet megközelíteni. (Idősebbek, betegek fakutyán.)

A Blikk április 1-jei információja: a Nemzeti Színház új helyszíne a nagymarosi ártér, a társulat pedig kibővül vízibalettel, amelyet Markó Iván vezet. A Belgrád rakpart és a színház között közvetlen vízibusz-összeköttetés létesül.

Május elején a kormány – Blaha Lujza álnéven – megvette az MSZOSZ Dózsa György úti székházát, azt lebontatta, s a helyére kiírta a pályázatot.

Júniusban a főváros is pályázatot írt ki a Deák téri mélygarázs hasznosítására. Az első díjat kiadták, de nem vették figyelembe. Végül a közgyűlés szeptemberben úgy döntött, a mélygarázs járataiban – a hely szellemének megfelelően – pinceszínház nyílik.

December elején kihirdették a Nemzeti Színház-i tervpályázat eredményét; a győztes pályaműben a székelykapu bejáratától árvalányhajas korlát vezet a pénztárig; az építész hat bástyát, lőportornyot álmodott az épületre, köré vizesárkot és felvonót. Mint a lapokban nyilatkozott, azért, mert a Nemzeti Színház a magyar szellem erődítménye.

2000 elején végre hozzá akartak látni az építkezéshez, de kiderült, az építész megfeledkezett a színház alapjainak a megtervezéséről. Később bevallotta, nem feledékenységről volt szó, egyszerűen csak azt akarta elkerülni, hogy színházából mélygarázs legyen. Az átdolgozott újabb terv csak az év második felében készült el.

Év végén elkezdődött az alapozás, amit azonban 2001 elején abba kellett hagyni, mert bejelentés érkezett, hogy az alapokba bebetonozták az MSZOSZ vezetőit, akik nem akartak elmozdulni az íróasztalaik mellől. Olyan pletykák is terjengtek, hogy az építésvezetőség a baloldali elkötelezettségű Kőműves Kelemen cementezte be, aki le akarta leplezni az építkezésen tapasztalt panamát. A feltört betonból azonban végül is egy ősemlék csontjai kerültek elő.

2004 elejére végre elkészült a színház, amit Torgyán József köztársasági elnök beszédével és Madách Imre-Szörényi Levente-Lezsák Sándor: A polgár tragédiája című rockoperájával nyitottak meg. (Rendező: Koltay Gábor, szakértő: Nemeskürty István). A publikum azonban nem sokáig élvezhette az új teátrumot. 2005 elején a

koalíció felbomlott, a partnerek összevesztek, a kispapárt és a Ködesz (Középkorú Demokraták) MPP egyaránt magának követelte a színházat. Végül az épületet leválasztották, a fal a színpadot és a nézőteret közepén vágta ketté. A sűgőlyukon nem tudtak megegyezni. Az előadások abbamaradtak.

2007-ben felrobbant a színház, amelynek raktárát ifj. Dietmar Clodo bérelte. A színház helyén hatalmas űr tátongott. Egy japán befektetői csoport mélygarázst akart építeni.

2010-ben ismét a baloldali erők győztek, s a Deák téri vadaspark helyén hónapokon belül hozzákezdtek az eredeti Nemzeti Színház felépítéséhez. A konzervatív ellenzék a parlamentben azzal akarta megtorpedózni az építkezést, hogy az építész nem megbízható, ő tervezte a Lenin-mauzóleumot is.

2013-ban átadták a Deák téri Nemzetit, a nyitóelőadáson bemutatták Madách Imre-Presser Gábor-**Eörsi István**: Az ember tragédiája, avagy de jó lenni demokratának című rockoperáját. Ez a Nemzeti is csak rövid ideig működött, mert a 2014-es választáson ismét a konzervatívok győztek, s a Deák téri Nemzetiből Ifjúsági Színházat csináltak. Egyidejűleg bejelentették, Lakiteleken hozzákezdnek az új, az igazi Nemzeti felépítéséhez. Az országban polgárháború tört ki. A színészek illegalitásba vonultak, az építészek a művészmozikban rejtőzködtek. A hónapokig tartó harcoknak az ENSZ-csapatok vetettek véget.

2020-ban a strasbourgi bíróság úgy döntött, hogy mindkét színház (a Deák téri és a Lakiteleken épülő is) Nemzetiként működhet. A MIÉP a nemzetközi bírósághoz fordult, hogy ők is akarnak Nemzetit. A XII. kerület – arra hivatkozva, hogy ott még sosem épült színház – kikiáltotta a függetlenségét, s hozzákezdett a legeslegújabb Nemzeti Színház felépítéséhez. Mellesleg a színházakból ekkorra már szinte teljesen eltűnedeztek a nézők, az emberek már csak nyilvános kivégzésekre jártak.

2026-ban a győztes Egyesült Puritán Párt és az Idesz (Idősödő Demokraták) MPP koalíció lebontatta az összes színházat, a helyüket sóval hintették be. Az építőanyagból pártszékházak épültek.

2030-ban orosz szabadcsapatok és tatár hordák törtek be az országba. A lakosság nagy részét rabláncra fűzték és elhajtották idegenbe. A megmaradtak az erdőkben és az addigra nagy területet elfoglaló mocsarakban bujkáltak. Egyesek tudni vélték, hogy az éhező-fázó, rejtőzködő magyarok között lelkes hazafiak jártak és téglajegyeket árultak...

Gervai András